

**Rechtbank
van
Eerste Aanleg
Veurne**

Rep. Nr.: 78/BR

De Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne, wijzend in burgerlijke zaken, zetelend zoals in kort geding, heeft de volgende beschikking uitgesproken:

AR nr 11/120/C

, gemeentebeambte, wonende te

eiseres,
raad: Meester , advocaat te
, alwaar keuze van woonst wordt gedaan

tegen

HET VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door

verwerende partij.
raad: Meester , advocaat te
alwaar keuze van woonst wordt gedaan

1. de rechtspleging

Gelet op de inleidende dagvaarding betekend op 28.10.2011.

Gelet op de besluiten van partijen.

Gelet op de overige stukken van de procedure.

De rechtbank heeft op de openbare terechtzitting van 08.02.2011 de partijen gehoord in hun middelen en besluiten. Partijen leggen hun stukken neer, de debatten worden gesloten en de zaak wordt in beraad genomen.

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie op 15.02.2012 wordt door verweerster in toepassing van art 772 Ger Wb de heropening van de debatten gevraagd welk bij beschikking van 24.02.2012 wordt toegestaan.

De rechtbank heeft de besluiten van eiseres neergelegd ter griffie op 02.03.2012 en de besluiten van verweerster neergelegd ter griffie op 08.03.2012 gezien.

De rechtbank heeft op de openbare terechtzitting van 28.03.2012 partijen gehoord betreffende het door verweerster aangehaalde nieuwe feit. Eiseres legt aanvullende stukken neer, de debatten worden gesloten en de zaak wordt in beraad genomen.

De rechtbank heeft toegezien op de naleving van de artikelen 2 ev van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

2. feiten

Eiseres is eigenaar van een weide met stallen gelegen te kadastraal gekend onder

De weide is volgens het vigerend gewestplan , zoals goedgekeurd bij KB van 06.12.1976, gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Eiseres stalt er paarden.

Zij organiseert sedert een 10tal jaar activiteiten voor kinderen die hen toelaten op spelenderwijze kennis te maken met de paarden, het verzorgen van paarden, het kuisen van de stallingen en het onderhouden van de weide.

Deze activiteiten zijn uitgegroeid tot georganiseerde activiteiten onder de benaming

wordt bij besluit van 15.07.2004 van de gemeenteraad van met ingang van 01.08.2004 als jeugdvereniging erkend. (stuk 1 verweerster)

Op 05.08.2011 wordt door een verbalisant mondeling aan eiseres het bevel tot staking gegeven ten aanzien van het recreatieve gebruik van de weidepercelen voor de inrichting van paardenklassen. Er wordt tevens terzelfdertijd een schriftelijk bevel tot onmiddellijke staking aangebracht op een goed zichtbare plaats. (stuk 22 verweerster)

De verbalisant stelt : 'Op de hoek van
en de weide zie ik een bord met daarop de
woorden
en het telefoonnummer Gezien het
inrichten van een een recreatieve
activiteit is die strijdig is met de agrarische
bestemming van de weiden, wordt ter plaatse een
schriftelijk bevel tot staking van 'het recreatieve
gebruik voor het inrichten van
opgehangen over het bord (zie foto's als bijlage 1.'
(stuk 22 verweerster)

Het stakingsbevel wordt op 09.08.2011 bekrachtigd door de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur. (stuk 23 verweerster)

Eiseres dagvaardt op 28.10.2011 voor huidige zetel tot opheffing van het stakingsbevel.

3. vordering eiseres

Eiseres blijft na de heropening van de debatten volharden in haar eis en vordert :

- de vordering tot opheffing van de bekrachtigde stakingsmaatregel ontvankelijk en gegrond te verklaren
- dienvolgens de opheffing te bevelen van het stakingsbevel uitgevaardigd bij proces verbaal van 05.08.2011 en bekrachtigd bij bekrachtigingsbeslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van 09.08.2011 zoals betekend aan eiseres bij aangetekend schrijven van 09.08.2011
- subsidiair, alvorens recht te doen, een plaatsafstapping te bevelen
- verweerster te veroordelen tot de gedingskosten met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.320 euro

Eiseres stelt dat het stakingsbevel en de bekrachtiging ervan onwettig zijn omwille van volgende redenen :

1. In het stakingsbevel wordt niet correct of precies aangeduid welke handelingen door het stakingsbevel worden beoogd. Er wordt niet bepaald welke activiteiten welke worden uitgevoerd onder de noemer 'inrichten van paardenklassen' als recreatief worden aangemerkt.
2. De activiteit waarvan de staking wordt bevolen is noch vergunningsplichtig noch vormt ze een inbreuk op de VCRO. Er is geen enkele vaststelling van verboden handelingen, activiteiten of bestemming gebeurd. Er is geen sprake van een functiewijziging van de weiden. Er wordt geen inbreuk gepleegd op 6.1.1 VCRO en art 4.2.1 §1 6^e en 9^e VCRO

4. in rechte

Verweerster betwist de vordering. Zij stelt dat :

- de vordering ontoelaatbaar is wegens gebrek aan rechtsmacht van deze rechtbank
- de vordering onontvankelijk is wegens gebrek aan belang in hoofde van eiseres
- de vordering ongegrond is

4.1 betreffende de toelaatbaarheid van de vordering

Verweerster stelt niet de materiële bevoegdheid van deze rechtbank te betwisten gezien de Voorzitter materieel bevoegd is om te oordelen over zowel een vordering 'in kort geding' als een vordering 'zoals in kort geding'.

Ze stelt dat deze rechtbank echter niet de rechtsmacht heeft om over de grond van de zaak uitspraak te doen nu er enkel gedaagd werd 'in kort geding' en niet 'zoals in kort geding' zodat er op grond van deze wijze van dagen nooit een uitspraak kan worden gedaan over de grond van de zaak. Ze stelt dat de rol waarop een zaak door de griffier wordt ingeschreven aangeeft in welke mate een gevatte rechter over rechtsmacht beschikt om de zaak te beoordelen naar ontvankelijkheid en gegrondheid toe. Het feit dat deze zaak is ingeschreven op de rol van de kort gedingen en niet op de algemene rol toont volgens verweerster tevens aan dat deze

rechtbank niet over de rechtsmacht beschikt om zich uit te spreken over de gevorderde opheffing van het stakingsbevel.

Eiseres vordert ondergeschikt indien de rechtbank zou oordelen dat de zaak zou moeten worden gebracht voor de voorzitter zetelend zoals in kort geding dat er in voorkomend geval toepassing dient gemaakt te worden van art 88 § 2 Ger Wb waarbij de voorzitter van de rechtbank de zaak verwijst naar de voorzitter zetelend zoals in kortgeding.

Luidens art 6.1.47 laatste lid VCRO kan men in kort geding bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, bevoegd voor de plaats waar de handelingen, werken of wijzigingen worden uitgevoerd, de opheffing van de maatregel, waarbij de stillegging van de werken of handelingen en de staking van het gebruik van een gebouw is bevolen, vorderen tegen het Vlaams Gewest.

Zijn materiële bevoegdheid in het kader van art 6.1.47 VCRO is een toegekende bevoegdheid, die enkel geldt voor de door de wetgever specifiek bedoelde vordering, nl de opheffing van het bekrachtigd stakingsbevel van werken, handelingen of gebruik waarvan wordt beweerd dat ze een inbreuk uitmaken op de VCRO. De Voorzitter oordeelt dienaangaande definitief en ten gronde. Zijn beslissing heeft gezag van gewijsde.

Deze bevoegdheid is evenwel beperkt tot datgene wat door de wet wordt toegekend, zijnde de opheffing van het bekrachtigde stakingsbevel. De Voorzitter neemt geen beslissing over het definitieve bodemgeschil, mn de vraag of er een inbreuk is op de stedenbouwwetgeving. Bij de kortgedingprocedure in het kader van art 6.1.47 VCRO mag de kortgedingrechter geenszins het bodemgeschil raken, noch mag hij een beslissing nemen over de rechten van de partijen.

Krachtens art 6.1.47 zijn de bepalingen van boek II titel VI van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing op de inleiding en de behandeling van de vordering.

De wet vereist niet dat de dagvaarding vermeldt 'zoals in kortgeding'. Een procedure betreffende de opheffing van een stakingsbevel wordt geacht te worden gevoerd 'zoals in kortgeding.'

Het komt aan de rechter in kort geding toe, op grond van de vordering zoals gesteld in de dagvaarding, de

draagwijdte van zijn adiëring te bepalen en in het bijzonder indien hij ten gronde of ten voorlopige titel werd geadieerd. Indien de lezing van de dagvaarding niet duidelijk toelaat de draagwijdte te bepalen van de adiëring van de voorzitter, komt het aan hem toe over te gaan tot een analyse van de bedoeling van de eiser.

Het dagvaarden 'in kort geding' terwijl er had moeten worden gedagvaard 'zoals in kort geding' zou eigenlijk nooit tot een procedure-incident mogen leiden.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat het hier in casu niet gaat om een bevoegdheidsprobleem vermits het dezelfde Voorzitter is die voor beide procedures bevoegd is. De controverse mbt. de urgentie komt hier ook niet te pas vermits het telkens om specifieke procedures gaat die hun oorsprong als dusdanig niet vinden in de urgentie.

De wetgever heeft enkel voorgeschreven dat men de procedure van het kort geding moest volgen. Er werd dus nooit vereist, hoewel dat in de praktijk omzeggens altijd gebeurde en gebeurt, dat men formeel zou dagvaarden 'zoals' in kort geding. Wanneer men dagvaardt in kort geding heeft men de procesvorm van het kort geding gerespecteerd en dus gehandeld overeenkomstig de kort geding procedure.

Zelfs zo men deze stelling niet zou aanvaarden dan nog moet het mogelijk zijn dit formeel vereiste in de loop van het geding in te bouwen zonder dat zou moeten herdaagd worden. Het gaat immers evenmin om een nietigheid zoals door werd onderstreept: art 862 § 1 4° Ger. Wb betreft enkel het geval waarbij men nagelaten heeft de gevatte jurisdictie te vermelden (Manuel, 2e éd., n° 145 p 134) De omweg via art 88 § 2 Ger. Wb is overbodig.

Vermits noch aan de oorzaak, noch aan de feiten noch aan het voorwerp van de vordering wordt geraakt, is het evident dat de voorzitter deze vergissing mag recht zetten. (Storme M.L., De Voorzitter, zetelend zoals in kort geding, meester der metamorfose ?)

Ter zake wordt uitdrukkelijk in de dagvaarding de opheffing van het stakingsbevel gevorderd dat werd gelegd ingevolge inbreuken die door eiseres zouden gepleegd zijn op art 6.1.1 VCRO. Er wordt noch expliciet noch impliciet gewag gemaakt van enige spoed. Er wordt een maatregel ten gronde gevorderd. Er is dus

geen dubbelzinnigheid betreffende het feit dat eiseres heeft gewild een vordering 'zoals in kort geding' in te dienen.

(Kort. Ged. Rb. Brussel nr 11.02.2008)
(Voorz. Rb Antwerpen, 28.07.2008, P&B, 2008, 253, noot Smets A)

De aanwijzing van de formulering 'zoals in kort geding' is niet vereist op straffe van nietigheid en de weglating hiervan kan niet leiden tot de ontoelaarbaarheid of onontvankelijkheid van de vordering.

Gezien de vordering werd ingeleid bij dagvaarding 'in kort geding', werd de zaak ingeschreven in het register van kort geding in plaats van op de algemene rol en werd door de griffie slechts rolrechten gevorderd berekend aan het tarief van de rechten voor rolzetting in kort geding.

De rolzetting heeft een dubbel doel, nl de organisatie van de dienst en de heffing van fiscale rechten. Hoewel de in art 587 Ger Wb opgenomen materies die worden behandeld volgens de vormvereisten van het kort geding, aanhangig worden gemaakt op de normale terechtzitting van de kort gedingen, worden zij evenwel ingeschreven op de algemene rol zodat zij het voorwerp uitmaken van een heffing van rechten die met deze inschrijving overeenstemmen. Nu het om een procedure ten gronde gaat is het tarief van deze rechten hoger dan het tarief van de rechten voor rolzetting in kort geding.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg dient de regelmatigheid van de betaling van de rechten na te gaan, nu deze materie van de fiscale rechten van openbare orde is, en hij kan in voorkomend geval de regularisatie ervan bevelen.

De betaling van de verschuldigde rechten door eiseres zal de regularisatie van de inschrijving van de zaak op de algemene rol toelaten. Nadien kan eiseres dan om vaststelling van de zaak op een latere zitting van het kort geding vorderen.

De debatten worden heropend teneinde eiseres toe te laten de verschuldigde rolrechten te betalen.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, zetelend zoals in kortgeding en op tegenspraak

Vooraleer recht te doen heropent de debatten teneinde eiseres toe te laten de verschuldigde rechten te betalen teneinde de zaak te laten inschrijven op de algemene rol.

Stelt dat eiseres nadien het nodige dient te doen om de zaak opnieuw op te roepen.

Aldus uitgesproken op de openbare terechtzitting van elf april tweeduizend en twaalf.

Aanwezig :

rechter
griffier hoofd van dienst